

Výpověď korunního svědka Josefa Kvasničky soud I.stupně účelově zkreslil, nejpodstatnější části výpovědí vůbec nezaznamenal. Zamlčena byla skutečnost, že svědek viděl policisty krást zajištěným osobám jídlo. Soud bagatelizuje skutečnost, že mobilního telefonu a počítače nevyužíval Josef Kvasnička pro svou zábavu, nýbrž proto, aby byl poučen o své právní situaci a aby se spojil se svým právním zástupcem, na což měl jednoznačný právní nárok. Soud ignoroval jeho svědeckou výpověď ohledně toho, že v rozporu se zákonem byl nucen nosit potupný stejnokroj, byl oslovován číslem, byli na něm cvičeni policejní psi, byl týrán nedostatkem hygieny a čerstvého vzduchu a byly vůči němu používány donucovací prostředky. Soud se opírá ve svém rozhodnutí o vyjádření Městského úřadu Černošce (má být zřejmě Černošice), který byl ze zákona povinen zajistit tehdy neletilému Josefu Kvasničkovi opatrovníka, jestliže tak neučinil, spolupodílel se na velmi špatné situaci nezletilého a na jeho zanedbávání a týrání. Zároveň se soud opírá o pochybná vyjádření Arcidiecézní charity Praha a dalších nevládních organizací. Obžalovaný údajně zjistil, že nikdo z osob, podepsaných pod těmito prohlášeními, v daných nevládních organizacích nepracuje, tyto organizace s názory v prohlášeních rezolutně nesouhlasí a jde tedy o vyjádření nepravdivá a účelová, která mají sloužit k jeho politické perzekuci a kriminalizaci. Pokud jde o výpovědi svědků Převrátla, Nováka, Lombardského, Vondruškové, Mandysové a Kovaříkové, nevypovídali pravdu, shodně tvrdili, že Josef Kvasnička měl v zařízení nadstandardní požadavky. Soud I. stupně nebyl schopen vyhodnotit situaci v souladu s tehdy platným zákonem, že na tyto požadavky a podmínky měl právní nárok. Za paradoxní považuje vyjádření rozsudku, že Josef Kvasnička si na špatné zacházení údajně nikdy nestěžoval. Naopak obžalovaný, který byl údajně v té době ustanoven jeho právním zástupcem, za skutečnost, že se snažil jeho opakované stížnosti řešit, je nyní politicky perzekuován a souzen. Sám svědek si stěžovat netroufl a nedostal k tomu ani příležitost. Proto si logicky stěžoval prostřednictvím obžalovaného, který byl jeho právním zástupcem. Soudu I.stupně dále vytýká, že se nezmínil o jeho obsáhlé obhajobě, že soudem I.stupně byly ignorovány další doložené důkazy, zejména materiál Českého helsinského výboru a všechny další materiály, které ve své odvolání uvádí. Soud tyto listinné důkazy nečetl. Naopak ze strany soudu opakovaně padla zmínka o zaplacení finančního obnosu za svědka Josefa Kvasničku, tedy o zcela jednoznačném obchodu s lidmi, kdy navíc soud I.stupně považoval tento jev v ČR za naprosto samozřejmý. Situace byla soudem I.stupně